

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 314

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 aprilie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 68 din 28 februarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1 ¹)—(1 ³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3 ¹), ale art. 7 alin. (4) și (5 ¹) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său	2–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
302. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Gura Humorului”, județul Suceava	10
303. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Implementarea măsurilor necesare funcționării sistemului ERTMS pe secțiunea de cale ferată Predeal—București—Constanța și extinderea sistemului GSM-R pe rețeaua primară de transport feroviar”, lucrare de utilitate publică de interes național.....	11
306. — Hotărâre privind stabilirea regimului juridic al unor locuințe pentru tineri destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, potrivit prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, și aflate în administrarea consiliilor locale în a căror rază administrativ-teritorială sunt amplasate.....	12–13
316. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, aflată sub autoritatea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.....	13–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
116. — Decizie privind eliberarea domnului Adrian-Ion Duță din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 68**

din 28 februarie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 4.690/288/2021 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.398D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.435D/2021, nr. 3.460D/2021, nr. 3.569D/2021, nr. 3.968D/2021, nr. 34D/2022, nr. 35D/2022, nr. 95D/2022, nr. 240D/2022, nr. 429D/2022 și nr. 790D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din Legea nr. 77/2016 și din Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, excepție ridicată de Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în dosarele nr. 7.972/300/2021 și nr. 4.551/300/2021 ale Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.261/281/2021 al Judecătoriei Ploiești, în Dosarul nr. 6.083/299/2021 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în Dosarul nr. 8.914/280/2021 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.753/202/2021 al Judecătoriei Călărași, în dosarele nr. 2.536/212/2021/a1 și nr. 10.850/212/2021/a1 ale Judecătoriei Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.835/302/2021 al Judecătoriei Sectorului 5 București și în Dosarul nr. 6.053/212/2021 al Judecătoriei Medgidia.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 3.435D/2021, nr. 3.460D/2021, nr. 3.569D/2021, nr. 3.968D/2021, nr. 34D/2022, nr. 35D/2022, nr. 95D/2022, nr. 240D/2022, nr. 429D/2022 și nr. 790D/2022 la Dosarul nr. 3.398D/2021.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.435D/2021, nr. 3.460D/2021, nr. 3.569D/2021, nr. 3.968D/2021, nr. 34D/2022, nr. 35D/2022, nr. 95D/2022, nr. 240D/2022, nr. 429D/2022 și nr. 790D/2022 la Dosarul nr. 3.398D/2021 care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, menționându-se, în acest sens, deciziile nr. 431 și nr. 432 din 17 iunie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 28 septembrie 2021 pronunțată în Dosarul nr. 4.690/288/2021, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său** (Dosarul nr. 3.398D/2021).

9. Prin Încheierea din 3 noiembrie și Sentința civilă nr. 12.335 din 11 noiembrie 2021 pronunțate în dosarele nr. 7.972/300/2021 și nr. 4.551/300/2021, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (11)—(13) din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 4—7 din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său** (dosarele nr. 3.435D/2021 și nr. 240D/2022).

10. Prin Încheierea din 19 octombrie 2021 pronunțată în Dosarul nr. 9.261/281/2021, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (11)—(13) din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 4 [cu referire la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 5 [cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016], pct. 6 [cu referire la art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016], pct. 7 [cu referire la art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016] și pct. 8 [cu referire la art. 8**

alin. (5) din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său (Dosarul nr. 3.460D/2021).

11. Prin Încheierea din 19 octombrie 2021 pronunțată în Dosarul nr. 6.083/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹)—(1³) și (3), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. 5 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său** (Dosarul nr. 3.569D/2021).

12. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2021 pronunțată în Dosarul nr. 1.753/202/2021, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2—8 din Legea nr. 52/2020, precum și a legii, în ansamblul său** (Dosarul nr. 3.968D/2021).

13. Prin Sentința civilă nr. 7.773 din 8 decembrie 2021 pronunțată în Dosarul nr. 8.914/280/2021, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹)—(1³) din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 4 [cu referire la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 5 [cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016], pct. 6 [cu referire la art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016], pct. 7 [cu referire la art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său** (Dosarul nr. 34D/2022).

14. Prin încheierile nr. 17.689 din 29 decembrie 2021 și nr. 1.147 din 4 februarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 2.536/212/2021/a1 și nr. 10.850/212/2021/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, sub aspectul dispozițiilor articolului unic pct. 2 și 3, cu referire la art. 4 din Legea nr. 77/2016, punctele 4 și 5, cu referire la art. 5 din Legea nr. 77/2016, punctele 6 și 7, cu referire la art. 7 din Legea nr. 77/2016 și, respectiv, punctul 8, cu referire la art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016** (dosarele nr. 35D/2022 și nr. 429D/2022).

15. Prin Încheierea din 4 octombrie 2021 pronunțată în Dosarul nr. 7.835/302/2021, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a) și b), alin. (1²), (1³) și (3), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) din Legea nr. 77/2016, introduse prin pct. 2, 3, 4, 5, 6 și 7 ale articolului unic din Legea nr. 52/2020, precum și ale art. 8 alin. (5) prima teză din Legea nr. 77/2016 introdus prin pct. 8 al articolului unic din Legea nr. 52/2020** (Dosarul nr. 95D/2022).

16. Prin Încheierea din 17 martie 2022 pronunțată în Dosarul nr. 6.053/212/2021, **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹)—(1³) din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la**

art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 4 [cu referire la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 5 [cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016], pct. 6 [cu referire la art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016], pct. 7 [cu referire la art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său (Dosarul nr. 790D/2022).

17. Excepțiile de neconstituționalitate au fost invocate de către Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca cu prilejul soluționării unor cauze civile având ca obiect darea în plată.

18. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că legea criticată este neconstituțională pentru că a fost adoptată în lipsa solicitării avizului Băncii Naționale a României, ceea ce încalcă art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Se subliniază că principiul legalității impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării.

19. Se mai invocă faptul că Legea nr. 52/2020 aduce o gravă atingere dreptului la libertate economică și libertății comerțului, întrucât intervine în raporturile juridice încheiate între profesioniști și consumatori, afectând în mod direct contraprestația la care creditorul este îndreptățit prin încheierea contractelor de credit. Modificarea condițiilor economice pe parcursul executării unui contract de credit, condiții care nu sunt sub influența creditorului, nu justifică modificarea obligației esențiale a debitorului, prin lipsirea creditorului de posibilitatea recuperării creanței în integralitatea sa. Legea nr. 52/2020 modifică raporturi juridice contractuale, intervenind exclusiv în favoarea uneia dintre părțile contractului, prin prejudicierea patrimoniului celeilalte părți contractante, instituind o discriminare inacceptabilă între subiecții de drept privat.

20. Se mai susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă. Astfel, se arată că, prin natura sa, instituția impreviziunii reprezintă o situație de excepție de la principiul forței obligatorii a unui contract și are drept premise evenimente survenite după încheierea contractului care nu au fost prevăzute de părți la momentul încheierii acestuia și care nu au fost asumate de debitor și în legătură cu care nu s-ar putea, în mod rezonabil, considera că debitorul și-a asumat acest risc. Însă, deși pretextul este echilibrarea contractului, prezumția absolută de impreviziune nu pornește de la observarea mecanismului contractual în ansamblul său, ci are în vedere exclusiv o parte din obligațiile contractuale. Prin urmare, deși impreviziunea nu poate fi definită doar prin raportare la cursul de schimb, se ajunge, prin efectul legii, la o mutare a riscului cursului către creditor printr-o abordare superficială fără legătură cu contractul în ansamblul său, ceea ce constituie o privare nejustificată de proprietate a creditorului.

21. Se mai arată că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul de proprietate al creditorului, întrucât anularea debitelor deja scadente ar echivala cu o expropriere fără niciun fel de despăgubire. Mai mult decât atât, nu se poate justifica o ingerință și o privare de proprietate a creditorului în condițiile în care un imobil a fost deja executat silit în vederea stingerii creanței. Din punct de vedere juridic, un imobil executat silit nu

mai poate fi dat în plată. Totodată, executarea silită nu reprezintă, în sine, o situație de impreviziune.

22. Se subliniază că arată că legea cuprinde o soluție legislativă care a fost constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, pronunțată în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate.

23. Se susține că instituirea unui anumit prag valoric al fluctuației valutare, respectiv de 52,6%, reprezintă o încălcare a art. 44 și 147 din Constituție, precum și a Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019. În același sens, se apreciază că pentru a interveni impreviziunea este necesar ca, pe lângă condiția privind consistența valorică și persistența temporală, să fie îndeplinită și condiția potrivit căreia debitorul să nu fi avut intenția expres materializată de a se angaja în executarea unui risc supraadăugat asociat contractului de credit. Se mai arată că nu poate fi considerată impreviziune situația în care obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Obligația lunară de achitare a ratelor de credit trebuie să reprezinte o abatere majoră de la situația avută în vedere la momentul contractării. Or, având în vedere că debitorii au contractat credite pentru o perioadă îndelungată de timp, respectiv 20—30 de ani, analiza imprevizunii nu se poate raporta doar la ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată. Fiind o perioadă foarte scurtă, nu se poate concluziona că această creștere a ratelor raportat la dobânda variabilă este una ireversibilă. Prin urmare, reglementarea celor două prezumții absolute de impreviziune este complet deficitară.

24. Prevederile legale criticate pornesc fie de la praguri valorice nefundamentate, fie de la împrejurarea executării, fără grija corelării acestora cu regimul de drept comun al imprevizunii (respectiv, normele în vigoare la data încheierii contractelor).

25. De asemenea, rațiunea legii criticate este discutabilă în considerarea unor reglementări adoptate recent și care asigură protecția consumatorilor în cazul contractelor de credit în monedă străină. În acest sens, se face trimitere la art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (prin care a fost transpusă în legislația națională Directiva 2014/17/UE privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010) care în materia împrumuturilor în monedă străină prevede dreptul de conversie al contractului (în condițiile stabilite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016).

26. În concluzie, se apelează la o serie de prezumții și ipoteze de impreviziune care nu sunt proprii acestui mecanism, ajungându-se la modificări substanțiale ale regimului juridic al unor instituții de drept comun, fără grija reală a prezervării echilibrului și pentru creditor, cu afectarea securității juridice.

27. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.398D/2021, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

28. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în dosarele nr. 3.435D/2021 și nr. 240D/2022, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

29. **Judecătoria Ploiești** apreciază în Dosarul nr. 3.460D/2021 că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

30. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** apreciază în Dosarul nr. 3.569D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

31. **Judecătoria Călărași** arată în Dosarul nr. 3.968D/2021 că își însușește considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 432 din 17 iunie 2021.

32. **Judecătoria Pitești — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 34D/2022 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

33. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază în dosarele nr. 35D/2022 și nr. 429D/2022 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

34. **Judecătoria Sectorului 5 București** apreciază în Dosarul nr. 95D/2022 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

35. **Judecătoria Medgidia** apreciază în Dosarul nr. 790D/2022 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

36. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

37. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

38. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

39. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie prevederile Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, în ansamblul său, respectiv dispozițiile articolului unic pct. 1—8 din Legea nr. 52/2020. Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta*”, dar și voința reală a autoarei excepției de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012; Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017), Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (31), ale art. 7 alin. (4) și (51) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă. Textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1¹)—(1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016:

„(1¹) *Reprezintă impreviziune:*

a) *pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;*

b) *pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.*

(1²) *În scopul aplicării prevederilor prezentei legi este necesară menținerea pragurilor valorice prevăzute la alin. (1¹) lit. a) și b) în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată.*

(1³) *Prezumțiile prevăzute la alin. (1¹) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)—d).*

[...]

(3) *Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).*

(4) *Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”*

— Art. 5 alin. (3) și (3¹) din Legea nr. 77/2016: „(3) *Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere și nici mai lung de 90 de zile, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de un creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Neprezentarea debitorului la termenele indicate în notificare echivalează cu renunțarea la notificarea de dare în plată și părțile vor fi repuse de drept în situația anterioară.”*

„(3¹) *Pe perioada notificării, precum și pe perioada soluționării cererilor prevăzute la art. 7 și 8, este interzisă înscrierea în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici a debitorului care a efectuat notificarea prevăzută la art. 5 alin. (1), indiferent dacă înscrierea ar fi efectuată din inițiativa creditorului sau a unei autorități centrale sau locale. Dispozițiile prezentului alineat sunt aplicabile în mod corespunzător și persoanelor și procedurilor la care se referă art. 6 și, respectiv, art. 8 alin. (5).”*

— Art. 7 alin. (4) și (5¹) din Legea nr. 77/2016: „(4) *Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. De la data comunicării notificării de dare în plată, executările silite aflate în derulare, inclusiv popriri, se suspendă automat.”*

„(5¹) *În cazul admiterii contestației creditorului prin hotărâre definitivă, penalitățile și orice daune-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării prevăzute la art. 5 și 6 vor putea fi pretinse doar dacă creditorul contestator probează că debitorul a fost de rea-credință la depunerea notificării.”*

— Art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016: „(5) *Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datorilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului. Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (1³) se aplică în mod corespunzător.”*

40. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale reglementate de art. 1 alin. (3)—(5) privind principiul statului de drept, al separației puterilor în stat, al legalității, al calității legii și al securității juridice, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 — *Egalitatea în fața legii*, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale*, art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților*, art. 135 — *Economia și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. Se mai invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenție.*

41. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate ale art. 4 alin. (1¹)—(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, precum și asupra Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021.

42. Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă, constând în faptul că la adoptarea Legii nr. 52/2020 nu s-a solicitat avizul Băncii Naționale a României, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 30 iunie 2004, Curtea a statuat că Banca Națională a României nu este o instituție de rang constituțional, nefiind reglementată prin Constituție, astfel că solicitarea avizului său nu reprezintă un standard de constituționalitate, și că în discuție este o chestiune de drept civil, respectiv reglementarea ipotezelor de impreviziune care pot duce la încetarea contractului de credit prin darea în plată a imobilului ipotecat, astfel că nu intră în atribuțiile Băncii Naționale a României avizarea cazurilor de impreviziune, operațiune esențialmente de drept civil. Prin urmare, Curtea a reținut că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004.

43. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci formulate, Curtea a reținut că acestea vizează în mod principal problema reglementării unor prezumții absolute de impreviziune. Pentru a determina dacă ele se plasează în sfera riscului supraadăugat al contractului de credit, trebuie să se aibă în

vedere criteriile consistenței valorice și persistenței temporale a fluctuației în sensul Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020. Pe baza acestor criterii, legea analizată a fixat (i) consistența valorică a diferenței de curs valutar dintre valoarea monedei naționale și valoarea celei străine la un procent de 52,6% raportată la data contractării creditului și (ii) persistența temporală circumscrisă la o perioadă de 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, perioadă în care diferența de curs valutar anterioară trebuie să se mențină.

44. Cu privire la consistența valorică a diferenței de curs valutar, s-a reținut că art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016 reglementează o prezumție de impreviziune care valorifică o creștere a cursului valutar de peste 50%, ceea ce reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Curtea a subliniat că încheierea contractelor în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit sau de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce contează este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previzionări de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit nu demonstrează decât că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se, astfel, eventuale situații de inegalitate între debitori/creditori, după caz. Mai mult, pentru a preveni astfel de situații, creditorii (profesioniști) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze prin care să se evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune. Nu este rolul Curții Constituționale să clasifice contractele de credit în contracte pe durată scurtă, medie sau lungă, în funcție de care să stabilească un anumit regim juridic sub aspectul reținerii impreviziunii și astfel să impună ea însăși anumite praguri pentru consistența valorică a diferenței de curs valutar.

45. Cu privire la consistența temporală a diferenței de curs valutar, Curtea a reținut că menținerea pe o durată de 6 luni a diferenței de 52,6% dintre cursul actual și cel existent la data încheierii contractului de credit relevă un caracter constant, continuu, ireversibil al fluctuației, care nu este una temporară/circumstanțială/particulară. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această perioadă trebuia să fie mai mare, ci doar să se asigure că este o perioadă rațională și care previne arbitrarul.

46. O altă chestiune invocată sub aspectul cerințelor de calitate a legii a fost stabilirea procentului care se subsumează riscului inerent și a celui care intră în registrul riscului supraadăugat. Această critică nu ține seama de conținutul normativ al textului analizat, care nu cuprinde vreo referire la un anumit procent care ar ține de riscul inerent, ci stabilește pur și simplu că dacă se atinge o asemenea diferență valorică între cursul monedei străine de la momentul contractării creditului și cel de la momentul invocării impreviziunii, intervenirea impreviziunii este prezumată, iar debitorul are opțiunea de a da în plată imobilul ipotecat.

47. Criticile vizând situația creditelor reeșalonate/restructurate aduc în discuție o problemă de aplicare a legii. În cazul contractului prin care se modifică contractul inițial în sensul prelungirii termenului de plată (reeșalonarea), cauza de impreviziune se raportează tot la data încheierii contractului de

credit inițial, capitalul nefiind afectat, ci doar plata acestuia urmând a se realiza într-un interval temporal mai extins. În cazul creditelor deja restructurate, este o problemă distinctă în sensul că (i) dacă principalul sumei de plată (capitalul) a format obiectul unei negocieri între părți, diminuându-se, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată și (ii) a fost stinsă obligația inițială prin încheierea în mod subsecvent a unui nou contract între debitor și creditor, ipoteză în care invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată. Redimensionarea capitalului constituie o modificare esențială a contractului inițial încheiat, astfel că modificările contractuale care afectează capitalul produc efecte și în privința datei la care se raportează această cauză de impreviziune, data încheierii contractului de credit fiind data încheierii actului care „restructurează” capitalul.

48. Raportat la criticile de neconstituționalitate referitoare la faptul că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, Curtea a observat că, potrivit noului cadru normativ, fluctuațiile valutare de peste 52,6% reprezintă impreviziune, astfel că instanțele judecătorești nu mai au competența de a decide ele însele dacă sau în ce măsură fluctuația valutară poate fi calificată drept impreviziune. Întrucât legea a reglementat, printr-o definiție legală, o prezumție absolută de impreviziune, instanța judecătorească trebuie să o aplice în consecință. Totodată, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în sistemul constituțional românesc, hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca fiind întrunite condițiile impreviziunii sub imperiul vechii reglementări.

49. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 4 alin. (11) lit. a), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

50. A doua prezumție reglementată valorifică creșterea obligației lunare de plată de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Întrucât obligația lunară de plată (rată lunară) constă din capital plus dobândă, rezultă că o creștere cu 50% a ratei lunare trebuie să fie determinată de creșterea dobânzii cu cel puțin același quantum procentual. Această prezumție valorifică în latura sa de consistență valorică două aspecte: ponderea dobânzii în cadrul obligației lunare de plată și, corelativ cu aceasta, creșterea cu minimum 50% a dobânzii, care duce la creșterea cu cel puțin 50% a ratei lunare. Aceasta este condiția de consistență valorică, în timp ce criteriul persistenței temporale este menținerea pe o durată de 6 luni consecutive a acestei situații. Raportarea se face la rata precedentă perioadei de 6 luni consecutive în care trebuie să se mențină această creștere. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această fluctuație a valorii obligației lunare de plată determinată de creșterea dobânzii trebuia să fie de 50%—100%, ci doar să se asigure că este o fluctuație rațională luată în calcul și care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de la riscul inerent contractului de credit. Prin urmare, art. 4 alin. (11) lit. b), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

51. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a arătat că, de principiu, o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016 poate parcurge 4 faze (2 extrajudiciare și 2 judiciare), iar în cadrul acestei proceduri se interpune art. 4 alin. (4) din lege, care stabilește că „*Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale*”. Curtea a reținut că întreaga procedură reglementată de Legea nr. 77/2016 include ideea de adaptare a contractului, astfel că fiecare fază a acestei proceduri implică aplicarea cu prioritate a soluției de adaptare a contractului în raport cu cea de încetare a acestuia. Astfel, în cele două faze extrajudiciare, cele două părți pot negocia atât adaptarea, cât și încetarea contractului de credit, iar dacă se ajunge la un acord în acest sens, fără intervenția instanței, fie creditorul nu mai formulează contestație, fie debitorul nu mai formulează acțiunea în stingerea creanței, după caz. Optându-se pentru soluția adaptării contractului se ajunge la evitarea încetării contractului de credit prin darea în plată a bunului imobil ipotecat, ceea ce reprezintă o aplicare fidelă a art. 4 alin. (4) teza întâi din lege. Prin urmare, dacă art. 4 alin. (4) teza întâi din lege este o reglementare de principiu care privește relația dintre debitor și creditor, atrăgându-le atenția asupra necesității menținerii utilității sociale a contractului de credit, teza a doua aduce în discuție obligația instanței judecătorești de a aplica — în mod prioritar — soluția adaptării contractului.

52. Curtea a stabilit că atât debitorul, pe cale reconvențională în cadrul contestației, cât și creditorul, în cadrul acțiunii în stingerea creanței, pot formula cereri de adaptare a contractului de credit. Posibilitatea formulării unor astfel de cereri reconvenționale trebuie recunoscută în fiecare fază procesuală în parte întrucât, pe de o parte, evită multiplicarea corespunzătoare a cererilor formulate de debitor și creditor, astfel că partea nu mai trebuie să formuleze o nouă cerere de adaptare a contractului prin mijlocirea dreptului comun, iar, pe de altă parte, asigură egalitatea juridică între cele două părți. Prin urmare, ca o exigență a dreptului la un proces echitabil, prin aplicarea art. 4 alin. (4) din lege, cererea de adaptare a contractului poate fi formulată atât în contestație, cât și în acțiunea în stingerea obligației.

53. În ipoteza intervenirii acordului părților pentru adaptarea contractului în cursul fazelor judiciare, instanța judecătorească va dispune adaptarea acestuia. În schimb, în măsura în care nu se ajunge un asemenea acord, va evalua dacă în cauză există o imposibilitate vădită a continuării contractului, încetarea acestuia dispunându-se doar în această situație. Stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor echivalează cu încetarea contractului, însă art. 4 alin. (4) din lege stabilește că aceasta reprezintă o ultimă soluție aplicabilă în situația constatării impredictibilității, astfel că părțile trebuie să depună toate diligențele pentru menținerea utilității sociale a contractului, iar instanța judecătorească trebuie să urmărească, în mod firesc, continuarea contractului. De aceea, ca regulă, instanța trebuie să dispună adaptarea contractului de credit, cu excepția situației în care este demonstrată existența unei imposibilități vădite de continuare a acestuia. Această imposibilitate nu se analizează prin raportare la situația patrimonială a debitorului, pentru că nu există nicio relație între impredictibilitatea în contracte și situația financiară a debitorului, impredictibilitatea exprimând o tensiune intracontractuală, și nu una personală, ce transcende cadrulul strict contractual. Așadar, sintagma „*imposibilitate vădită a*

continuării contractului de credit” se raportează întotdeauna la drepturile și obligațiile rezultate din contractul de credit, instanța judecătorească neputând realiza un inventar al situației patrimoniale a debitorului pentru a decide adaptarea sau încetarea contractului.

54. În deciziile sale cu privire la Legea nr. 77/2016, Curtea a trebuit ea însăși să delimiteze impredictibilitatea de situația patrimonială actuală a debitorului (spre exemplu, Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018), tocmai pentru că, în mod greșit, instanțele judecătorești analizau și administrau un probatoriu pentru a determina situația materială a debitorului în vederea stabilirii unei afectări a echilibrului contractual, considerând că în acest mod se evaluează starea de impredictibilitate a contractului de credit. Or, echilibrul contractual în ipoteza contractului de credit nu se determină prin raportare la întregul patrimoniu al debitorului sau la posibilitățile sale financiare de rambursare a împrumutului, ci prin raportare strictă la conținutul clauzelor contractuale. Astfel, materializarea riscului supraadăugat are un efect direct asupra acestor clauze și, în consecință, generează în mod automat dezechilibrul contractual (Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precitată, paragraful 51). Prin urmare, odată constatată impredictibilitatea potrivit conținutului matematic al art. 4 alin. (1)–(3) din Legea nr. 77/2016, instanța judecătorească poate dispune adaptarea contractului de credit. În măsura în care executarea contractului este excesiv de oneroasă sub aspectul drepturilor și obligațiilor derivând din chiar prevederile sale, acesta își pierde utilitatea socială, fiind, așadar, imposibilă/irațională continuarea sa; în acest caz, instanța va dispune stingerea obligațiilor izvorâte din contractul de credit ipotecar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor.

55. Având în vedere cele expuse, Curtea a constatat că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă cerințele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului. Prin urmare, art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

56. Cu privire la criticile aduse art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea a reiterat jurisprudența sa în materie, potrivit căreia suspendarea de drept operată prin textele de lege criticate este proporțională cu scopul legitim urmărit. Cu privire la art. 7 alin. (4) teza a doua din lege, Curtea a constatat că acest text este unul precizator, fără ca ipoteza sa normativă să dubleze art. 7 alin. (4) teza întâi din lege. Astfel, suspendarea executării silite, inclusiv a popririi, era deja prevăzută chiar de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, în forma sa inițială. Prin urmare, art. 7 alin. (4) teza a doua din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii. În aceste condiții, art. 5 alin. (31) din Legea nr. 77/2016 nu este decât o consecință firească a art. 5 alin. (3), a art. 7 alin. (4) și a art. 8 alin. (3) din lege, faptul depunerii notificării și al desfășurării procedurilor judiciare consecutive acesteia neputând antrena înscrierea debitorului în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici. Curtea a subliniat că textul criticat este

unul de strictă interpretare, care se referă la datoria/penalitățile rezultate din contractul de credit supus notificării, și nu din alte acte/fapte juridice ale debitorului străine acestui contract. Având în vedere cele expuse, art. 5 alin. (3) și (3¹) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

57. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție, Curtea a observat că acest text a fost introdus prin Legea nr. 52/2020 și a format obiectul controlului *a priori* de constituționalitate prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, paragrafele 114—116, fiind constatată neconstituțională, însă legiuitorul l-a pus în acord cu exigențele stabilite prin decizia anterioară a Curții Constituționale. Redactarea actuală diferă în mod esențial de cea constatată ca fiind neconstituțională, dispoziția legală criticată fiind pusă în acord cu decizia Curții Constituționale. Noua reglementare se circumscrie ipotezei admiterii contestației și se referă exclusiv la penalitățile și daunele-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării, nu și la rata plătită de debitor. Astfel, dacă se probează că debitorul a fost de rea-credință, acesta datorează, în ipoteza admiterii contestației, pe lângă rată (capital și dobândă), penalități și daune-interese; în schimb, dacă a fost de bună-credință, va datora doar rata (capital și dobândă). Având în vedere cele expuse, art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

58. Cu referire specifică la prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016, se impune reiterarea paragrafelor 196—199 din Decizia nr. 806 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 15 mai 2018. Astfel, Curtea a reținut că, pentru o înțelegere clară a acestui text, se impune situarea sa în contextul mai larg al art. 8 din Legea nr. 77/2016 în integralitatea lui. Alin. (1) al art. 8 din Legea nr. 77/2016 instituie un remediu judiciar de drept civil specific Legii nr. 77/2016, respectiv dreptul de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor izvorâte din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 mai reglementează, deopotrivă, două aspecte cu referire la acest remediu judiciar.

59. În primul rând, dreptul debitorului de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor ce decurg din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor are o natură subsidiară, adică poate fi exercitat numai în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 77/2016. Așadar, debitorul își poate exercita dreptul menționat: 1) în situația în care creditorul nu procedează, potrivit art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 77/2016, la încheierea actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului constând în principal, dobânzi și penalități izvorând din contractul de credit ipotecar, sau/și 2) în situația, reglementată de art. 7 alin. (6) din Legea nr. 77/2016, în care, în termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației formulate potrivit art. 7 din legea menționată, creditorul nu se prezintă, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia, în vederea semnării actului de dare în plată.

60. În al doilea rând, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 îl indică pe titularul dreptului de a recurge la acest remediu judiciar specific, respectiv debitorul. Prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 reprezintă, la rândul lor, o clarificare a sferei titularului dreptului de a recurge la remediu judiciar specific instituit de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Astfel, dacă art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 nu face decât să se

referă la categoria generală a debitorilor, art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 se referă la o anumită categorie, specifică, de titulari ai acestui drept la acțiune, respectiv consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. Cu alte cuvinte, legiuitorul a specificat, în mod expres, o anumită categorie de titulari ai remedului judiciar specific instituit de art. 8 din Legea nr. 77/2016 — consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. În sfârșit, în scopul clarificării sferei titularului dreptului la introducerea acțiunii instituite de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, art. 8 alin. (5) teza întâi din aceeași lege dispune că acel consumator care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat poate formula această acțiune, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra sa.

61. Rezultă că, în soluționarea acțiunii în constatare instituite de art. 8 din Legea nr. 77/2016, deci inclusiv a celei formulate de către consumatorul care a fost supus executării silite a imobilului ipotecat, instanța judecătorească va aplica, în mod obligatoriu, teoria impreviziunii. O asemenea concluzie este, de altfel, reținută și în paragraful 123 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, în care Curtea a subliniat că instanța judecătorească are competența să aprecieze relativ la îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii și în faza executării silite. În urma procesului de aplicare a teoriei impreviziunii, inclusiv în faza executării silite, instanța judecătorească, potrivit considerentelor de la paragraful 121 al deciziei anterioare, va pronunța o hotărâre prin care va dispune fie adaptarea contractului în forma pe care o decide, fie încetarea sa. În acest context, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016.

62. În aceste condiții, pentru toate considerentele de mai sus, nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate.

63. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

64. Curtea reține că dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, precitată, motivat de faptul că nu respectă deciziile anterioare ale Curții Constituționale (Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019), fiind astfel contrare art. 147 alin. (4) din Constituție prin raportare la art. 1 alin. (5) și art. 44 din Constituție.

65. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a reținut că prezumția legală absolută instituită vizează debitorul împotriva căruia s-a derulat și s-a finalizat o procedură de executare silită, prin vânzarea imobilului cu destinație de locuință, și împotriva căruia se continuă executarea, având ca debit un rest neacoperit ca urmare a vânzării realizate. O asemenea măsură reprezintă o ingerință a statului în dreptul de proprietate privată al creditorului, iar limitarea creanței anterioare numai la valoarea bunului ipotecat, pe motiv că acesta a fost executat silit, aspect căruia i se dă eficiența unei situații de impreviziune, fără ca aceasta să fie una reală și efectivă, nu relevă existența unui scop legitim al ingerinței, constituindu-se mai degrabă într-o măsură socială sau care valorifică o condiție potestativă simplă din partea debitorului, cu consecința privării de proprietate a creditorului asupra unei părți din creanța sa. Prin urmare, aceasta, în realitate, reprezintă o cauză de limitare a răspunderii contractuale a debitorului ce împiedică executarea contractului de credit, în funcție de voința debitorului. Practic, o circumstanță

personală, fără legătură cu clauzele contractului, este convertită într-un caz de impreviziune.

66. Curtea a mai reținut că art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016 cuprinde un element de procedură și unul de drept substanțial. Cel de procedură privește faptul că debitorul care apelează la procedura reglementată de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu o poate face direct, ci prin depunerea unei notificări conform art. 5 alin. (1) din aceeași lege. Această reglementare procedurală reprezintă o transpunere în plan normativ a paragrafului 44 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017. În schimb, reglementarea de drept substanțial, și anume prezumarea absolută a impreviziunii în ipoteza în care debitorul a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat, conservă elementele de neconstituționalitate reținute în Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, afectând art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016. În concepția Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, reținerea impreviziunii pentru un creditor aflat în situația descrisă parcurge etapa notificării, a contestației la notificare, a încheierii actului de dare în plată și, în caz de neconformare a creditorului, etapa de stingere a datoriei izvorâte din contractul de credit. Prin urmare, pentru etapa notificării, ipotezele de impreviziune sunt reglementate de art. 4 alin. (11)—(13) din lege, acestora neputându-le fi alăturată o nouă ipoteză care vizează o eventuală consecință a impreviziunii (faptul că bunul imobil ipotecat a fost executat și că executarea continuă pentru că datoria inițială/accesoriile acesteia nu a/au fost acoperită/acoperite). Așadar, chiar dacă bunul imobil ipotecat a

fost vândut la licitație publică, iar executarea silită continuă, debitorul trebuie să se încadreze în ipotezele de impreviziune prevăzute de art. 4 alin. (11)—(13) din lege pentru a putea solicita stingerea datoriei. În condițiile constatării neconstituționalității tezei a doua, Curtea a constatat și neconstituționalitatea tezei a treia pentru că aceasta devine restrictivă și poate relativiza întreaga procedură prin introducerea unui dubiu, respectiv acela că numai art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător, nu și celelalte dispoziții cuprinse în art. 4. Rezultă că, în ipoteza art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a se reține incidența impreviziunii, devin incidente art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (11)—(13) din aceeași lege.

67. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, precum și faptul că actele de sesizare au fost pronunțate ulterior publicării Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016.

68. Desigur, revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit și de data încheierii acestuia, aplicând în mod corespunzător dispozițiile legale specifice fiecărei faze procesuale în parte, împreună cu jurisprudența Curții Constituționale asociată acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 7 septembrie 2018, paragraful 256).

69. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 4.690/288/2021 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, în dosarele nr. 7.972/300/2021 și nr. 4.551/300/2021 ale Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.261/281/2021 al Judecătoriei Ploiești, în Dosarul nr. 6.083/299/2021 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în Dosarul nr. 1.753/202/2021 al Judecătoriei Călărași, în Dosarul nr. 8.914/280/2021 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, în dosarele nr. 2.536/212/2021/a1 și nr. 10.850/212/2021/a1 ale Judecătoriei Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.835/302/2021 al Judecătoriei Sectorului 5 București, precum și în Dosarul nr. 6.053/212/2021 al Judecătoriei Medgidia.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoriei Ploiești — Secția civilă, Judecătoriei Pitești, Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătoriei Călărași, Judecătoriei Constanța — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 5 București și Judecătoriei Medgidia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Gura Humorului”, județul Suceava

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Gura Humorului”, județul Suceava, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile — Programul Transport (P.T.) 2021—2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul

Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 4 aprilie 2024.
Nr. 302.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Gura Humorului”

Ordonator principal de credite: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A./Consiliul Județean Suceava

Amplasament: Județul Suceava

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA): 2.698.841 mii lei

(în prețuri la data de 8.12.2023/1 euro = 4,9677 lei)

din care C + M (inclusiv TVA): 2.318.152 mii lei

Durata de execuție a obiectivului de investiție: 30 de luni

Eșalonarea investiției (INV/C + M):

<u>INV</u>	Anul I	<u>698.841 mii lei</u>	Anul II	<u>1.000.000 mii lei</u>	Anul III	<u>1.000.000 mii lei</u>
C + M		318.152 mii lei		1.000.000 mii lei		1.000.000 mii lei

Capacități:

— lungime:	10,142	km
— lățime platformă:	23,50	m
— lățime parte carosabilă:	2 x 7,00	m
— poduri/pasaje/viaducte:	8	buc.

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică P 100-1/2013”, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile — Programul Transport (P.T.) 2021—2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Implementarea măsurilor necesare funcționării sistemului ERTMS pe secțiunea de cale ferată
Predeal—București—Constanța și extinderea sistemului GSM-R pe rețeaua primară de transport
feroviar”, lucrare de utilitate publică de interes național**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Implementarea măsurilor necesare funcționării sistemului ERTMS pe secțiunea de cale ferată Predeal—București—Constanța și extinderea sistemului GSM-R pe rețeaua primară de transport feroviar”, lucrare de utilitate publică de interes național, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se realizează din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat, prin

bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Adrian-Ioan Veștea

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 4 aprilie 2024.

Nr. 303.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai investiției „Implementarea măsurilor necesare funcționării sistemului ERTMS pe secțiunea de cale ferată
Predeal—București—Constanța și extinderea sistemului GSM-R pe rețeaua primară de transport feroviar”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „CFR” — S.A.

Amplasament: județele Prahova, Ilfov, Călărași, Ialomița, Constanța și municipiul București

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)		mii lei	2.160.662
(în prețuri: martie 2023, 1 euro = 4,9198 lei)			
— construcții montaj (inclusiv TVA)		mii lei	925.212
Eșalonarea investiției:	INV/C + M	mii lei	
• Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>648.199</u>
	C + M	mii lei	277.564
• Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>864.264</u>
	C + M	mii lei	370.084
• Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>648.199</u>
	C + M	mii lei	277.564

Capacități:

— lungime cale ferată echipată ERTMS nivel 2 (linie dublă) — 369 km

— clădire Centru control operațional București — 1 buc.

Durata de execuție a investiției: 36 de luni

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind stabilirea regimului juridic al unor locuințe
pentru tineri destinate închirierii, construite prin programe
de investiții la nivel național, potrivit prevederilor
Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale
pentru Locuințe, și aflate în administrarea consiliilor locale
în a căror rază administrativ-teritorială sunt amplasate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. II alin. (1) din Legea nr. 89/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, precum și al art. 288 și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a blocurilor de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, potrivit prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecute în proprietatea publică a statului prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Bacău nr. 310 din 31.08.2018, astfel cum a fost modificată și completată prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Bacău nr. 409 din 6.10.2023, aflate în administrarea consiliilor locale în a căror rază administrativ-teritorială sunt amplasate.

(2) Se aprobă trecerea blocurilor de locuințe pentru tineri, înscrise în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului potrivit alin. (1), prevăzute în anexă, din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia.

(3) Autoritățile publice locale care administrează, în condițiile Legii nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, blocurile de locuințe prevăzute în anexă înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul privat al statului locuințele din blocul de locuințe trecute în proprietatea privată a statului potrivit alin. (2), conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului și a drepturilor reale supuse inventarierii, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

LISTA

cuprinzând blocurile de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și trec din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a statului și care rămân în administrarea consiliilor locale în a căror rază administrativ-teritorială sunt amplasate

Nr. crt.	Denumirea construcției, adresa imobilului	Caracteristicile tehnice ale construcțiilor/imobilului
1.	Județul Bacău	
1.1.	Bloc de locuințe ANL, str. Făgăraș nr. 4, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 83961-C1	Aria desfășurată construită = 4.295,63 m ² Total locuințe: 45 Valoarea de inventar = 8.870.911,00 lei
1.2.	Bloc de locuințe ANL, str. Făgăraș nr. 6, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 83962-C1	Aria desfășurată construită = 4.295,63 m ² Total locuințe: 45 Valoarea de inventar = 8.870.911,00 lei
1.3.	Bloc de locuințe ANL, str. Făgăraș nr. 8, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 83964-C1	Aria desfășurată construită = 4.299,64 m ² Total locuințe: 45 Valoarea de inventar = 8.870.911,00 lei
1.4.	Bloc de locuințe ANL, Str. Depoului nr. 80, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 64992-C1	Aria desfășurată construită = 3.882,00 m ² Total locuințe: 40 Valoarea de inventar = 8.170.890,00 lei
1.5.	Bloc de locuințe ANL, Str. Depoului nr. 82, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 64993-C1	Aria desfășurată construită = 3.890,00 m ² Total locuințe: 40 Valoarea de inventar = 8.187.730,00 lei
1.6.	Bloc de locuințe ANL, Str. Depoului nr. 84, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 64994-C1	Aria desfășurată construită = 3.890,00 m ² Total locuințe: 40 Valoarea de inventar = 8.187.730,00 lei
1.7.	Bloc de locuințe ANL, Str. Depoului nr. 86, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 64995-C1	Aria desfășurată construită = 3.886,00 m ² Total locuințe: 40 Valoarea de inventar = 8.179.310,00 lei
1.8.	Bloc de locuințe ANL, str. Letea nr. 46A, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 62487-C1	Aria desfășurată construită = 3.880,68 m ² Total locuințe: 40 Valoarea de inventar = 7.859.882,00 lei
1.9.	Bloc de locuințe ANL, str. Letea nr. 50 bis, scara A + B, municipiul Bacău, județul Bacău, CF nr. 76018-C3	Aria desfășurată construită = 3.880,68 m ² Total locuințe: 40 Valoarea de inventar = 8.013.998,00 lei
	Total locuințe județul Bacău	Număr de locuințe: 375
	TOTAL GENERAL	375

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, aflată sub autoritatea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, aflată sub autoritatea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

Art. 2. — Bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

Ministrul mediului, apelor
și pădurilor,
Mircea Fechet

p. Ministrul muncii
și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 4 aprilie 2024.
Nr. 316.

Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA
 Șos. Petricani nr. 9A, București, sectorul 2
 CUI: RO 1590120

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2024

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2024
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	3.600.000,0
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	3.596.500,0
	a)	subventii cf. prevederilor legale in vigoare	3	0,0
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale in vigoare	4	8.100,0
	2	Venituri financiare	5	3.500,0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	3.500.000,0
	1	Cheletuieli de exploatare, din care:	7	3.499.000,0
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	1.054.000,0
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	41.000,0
	C.	cheltuieli cu personalul , din care:	10	1.874.885,0
	C0	Cheltuieli de natura salariala (Rd.12+Rd.13)	11	1.815.200,0
	C1	ch. cu salariile	12	1.647.700,0
	C2	bonusuri	13	167.500,0
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	1.300,0
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	500,0
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.839,0
	C5	Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	56.546,0
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	529.115,0
	2	Cheletuieli financiare	19	1.000,0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	20	100.000,0
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	17.467,0
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	0,0
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	0,0
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0,0
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0,0
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	82.533,0
	1	Rezerve legale	27	0,0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0,0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	0,0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0,0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0,0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	82.533,0
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	9.170,0
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	45.852,0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	0,0
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	0,0
	c)	- dividende cuvenite altor actionari	37	0,0
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	36.681,0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0,0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	0,0
	a)	cheltuieli materiale	41	0,0
	b)	cheltuieli cu salariile	42	0,0
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	0,0
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	0,0
	e)	alte cheltuieli	45	0,0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	398.175,0
1		Alocații de la buget, din care:	47	38.201,0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0,0
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	398.175,0
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
1		Nr. de personal prognozat la finele anului	50	14.200,0
2		Nr.mediu de salariați total	51	14.200,0
3		Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala	52	10.278,0
4		Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	10.278,0
5		Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	253,0
6		Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	253,0
7		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite / persoana)	56	0,0
8		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.6/Rd.1)x1000	57	972,0
9		Plăți restante, în prețuri curente	58	0,0
10		Creanțe restante, în prețuri curente	59	15.500,0

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind eliberarea domnului Adrian-Ion Duță din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență

Având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe formulată prin Adresa nr. A/2.514 din data de 4 martie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.881 din data de 26 martie 2024,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 565/2021 privind organizarea și funcționarea Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, prezentei decizii, domnul Adrian-Ion Duță se eliberează din al Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 8 aprilie 2024.
Nr. 116.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 561637